

РЕШЕНИЕ

№ 68

гр. Пловдив, 11.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ, 1-ВИ НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на единадесети май през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Христо Ив. Крачолов

Членове: Иван Хр. Ранчев
Веселин Г. Ганев

при участието на секретаря Нина Б. Стоянова
в присъствието на прокурора М. Дишлянов
като разгледа докладваното от Веселин Г. Ганев Въззивно частно
наказателно дело № 20235000600191 по описа за 2023 година

Производство по чл.62 ал.2 ЗЕЕЗА.

Постъпила е жалба от адв. И. В. като защитник на И. Д. Т. против решение № 71/18.04.2023г., постановено по ЧНД № 399/2023г. по описа на Окръжен съд-Пазарджик, с което съдът е дал съгласие по чл.61 ал.2 т.6 от ЗЕЕЗА за неприлагане принципа на особеността по отношение на И. Д. Т. във връзка с допуснатата за изпълнение ЕЗА № 1 Gs 1415/22, издадена на 04.07.2022г. от Районен съд Бамберг, Федерална Република Германия.

В жалбата са изложени съображения за неправилност и незаконосъобразност на решението, поради което се иска отмяната му.

Според представителя на Апелативна прокуратура – Пловдив жалбата е неоснователна.

Пловдивският апелативен съд, след като обсъди доводите на страните и провери правилността на постановеното решение, приема за установено следното:

Жалбата е подадена в срок от защитника на лицето И. Т., за когото е направено искането от Главния прокурор в Бамберг и е процесуално допустима, а разгледана по същество е неоснователна.

Окръжен съд – Пазарджик е бил сезиран с молба с реф.№ 710 AR 526/22, издадена на 24.02.2023 г. от Главен прокурор в Бамберг –Централен отдел кибер престъпления Бавария, ФРГ. В молбата се твърди, че въз основа на

Европейската заповед за арест на Главна прокуратура Бамберг - Централен отдел Кибер- престъпления Бавария от 04.07.2022г., Дело /Преписка 750 Js 707/22 / българският гражданин И. Т. е предаден във Федерална Република Германия на 18.10.2022г. Посочено е, че в резултат на разследванията, проведени оттогава, не само периодът на извършване на престъплението, но и обхватът по наказателното обвинение по отношение на прехвърленото /предаденото/лице значително са се увеличили.

Ето защо моли на основание член 27, параграф 3 и 4 от Рамковото решение за Европейската заповед за арест българският гражданин И. Д. Т. да бъде съден и за други престъпления, освен тези за които е предаден в изпълнение на ЕЗА от 04.07.2022 г., тъй като не се е отказал от принципа на особеността.

С писмо от 12.04.2023г. компетентните власти в Германия са уведомили окръжния съд, че лицето И. Д. Т. не се е отказал от принципа на особеността, като са дали и гаранции, че ще бъде върнато в България за сметка на Федерална Република Германия за изпълнение или изтърпяване на наказание лишаване от свобода.

С декларация от 13.04.2023г. И. Д. Т. е заявил, че е запознат с допълнителното искане на основание чл.27 ал.3 и ал.4 от Рамковото решение относно ЕЗА и чл.62 ал.2 от ЗЕЕЗА, както и че е запознат с възможността да се откаже от прилагането на принципа на специалността /особеността/, но заявява изрично, че не се отказва от този принцип.

Предвид на горното Пазарджишкият окръжен съд като изпълняващ орган, съгласно чл.61ал.2 т.6 от ЗЕЕЗА е разгледал молбата по реда на чл.62 ал.2 ЗЕЕЗА и е дал съгласие да не се прилага принципа на особеността по отношение на лицето И. Д. Т.. Настоящата инстанция споделя като правилни и законосъобразни изложенията в тази насока съображения, тъй като : лицето И. Д. Т. е бил предаден на немските власти в изпълнение на Европейска заповед за арест Номер 1 Gs 1415/22, издадена на 04.07.2022 г. от Районен съд Бамберг, Федерална Република Германия. След предаването на лицето И. Д. Т. на властите на ФР Германия в резултат на проведено разследване е установено, че по отношение на него са налице данни и за други престъпления, различни от тези, за които е предаден с цел наказателно преследване.

В искането от Главна прокуратура Бамберг е посочено, че същото се отнася за общо 46 престъпления с времеви период от 01.03.2019 до 27.07.2021г. В искането подробно са описани начина на действие на предаденото лице Т., ролята на обвиняемия, конкретните деяния, групирани в отделни случаи, както и общата щета за периода октомври 2020г. до юли 2021г. от обвиняемия за 722.146,50 EUR. Освен това според искането обвиняемият следва да отговаря и за опит за оцеляване в размер на 31.500 EUR.

По германското право това е наказуемо като „измама в престъпна група“ в 43 случая на реална съвкупност от престъпления и опит за измама в престъпна група в 3 случая на реална съвкупност от престъпления съгласно §§ 263 алинея 1, алинея 2. алинея 3 ред 1, ред 2 точки 1 и 2, алинеи 5, 25 алинеи 2, 22,

23 алинеи 1, 53 на Наказателния кодекс.

Както е посочил съда, посочените престъпления са от категорията на тези, за които не се изисква двойна наказуемост, а именно: измама, включително компютърни престъпления и престъпления, свързани с компютрите.

Предаденото лице И. Т. в хода на производството при първоначалното разглеждане на издадената му европейска заповед за арест не се е отказал от принципа на особеността. В настоящето производство исканото лице също не е направило отказ от принципа на особеността, което се установява от постъпилото по делото писмо от компетентните власти в Германия от 12.04.2023г.

Искането от компетентните германски власти се прави, защото принципът на особеността ограничава възможността едно лице да бъде наказателно преследвано за престъпление, извършено преди предаването му и различно от това, за което е издадена заповедта, освен ако не са налице предвидените в закона изключения. В конкретния случай това е хипотезата, при която отказ от този принцип е уредена с възможността окръжният съд, с чието решение е предадено лицето, да даде съгласие той да не бъде прилаган.

При тези данни и съгласно разпоредбата на чл.62, ал.2 от ЗЕЕЗА, окръжният съд, за да даде исканото съгласие е обсъдил и законосъобразно преценил предпоставките по чл.36 и чл. 39-41 от закона за уважаване на молбата на компетентните германски власти. Освен, че по отношение на И. Д. Т. вече са били дадени нужните гаранции по чл.41 ал.3 от ЗЕЕЗА, германските съдебни власти отново са уверили изпълняващият орган за връщане на лицето в България за сметка на Федерална Република Германия за изпълнение или изтърпяване на наказание лишаване от свобода.

На следващо място, правилна е преценката, че в настоящия случай е изпълнено изискването на чл.36, ал.1 от ЗЕЕЗА, тъй като за престъпленията, за които И. Д. Т. се иска да бъде разрешено спрямо него да бъде проведено наказателно преследване се предвижда наказание лишаване от свобода в размер на 15 години. Също така в депозираното искане за осъществяването на престъпна дейност се сочат престъпления, които попадат в приложното поле на чл.36, ал.3 от ЗЕЕЗА, според която разпоредба в тези случаи не се изследва въпросът за двойна наказуемост. Отделно от това престъпленията, за които се иска отказ от принципа на особеността са престъпни посегателства и според българското законодателство.

Първият съд правилно е приел, че не са налице задължителните основания за отказ по смисъла на чл.39 от ЗЕЕЗА, тъй като престъплението не е амнистирано в Република България, няма данни трета държава членка да е постановила присъда за него и лицето не е малолетно.

И според въззивната инстанция не са налице и факултативните основания за отказ по смисъла на чл.40, т.1-3 от ЗЕЕЗА. От представената по делото справка се установява, че след направената проверка в информационните системи на прокуратурата за същото лице няма данни за образуване и висящи

досъдебни производства и повдигнати обвинения. По делото не са налице и данни, че исканото лице е изтърпяло или изтърпява наказание в държава, която не е членка на Европейския съюз, по влязла в сила присъда за същото престъпление, за което е издадена заповедта, или присъдата не може да бъде изпълнена според законодателството на държавата, в която е осъдено.

Не е налице и основанието по т.4 на цитираната разпоредба, тъй като искането не се отнася за изтърпяване на наложено наказание. Не е налице и едно от условията по т.5 - тъй като на територията на Р България не е образувано наказателно преследване срещу исканото лице и в този смисъл

предимство следва да се отдаде на наказателната юрисдикция на издаващата държава, предвид факта, че там вече е образувано производство и са събирани доказателства за дейността на лицето.

Видно е от обстоятелствата, съдържащи се в искането на немските власти, че престъпленията, за които се иска съгласие от българския съд да бъде разследван И. Д. Т. са различни от тези, за които е бил предаден с решението по ЧНД № 416/2022г. на ПОС при изпълнението на ЕЗА, т.е става въпрос за нови общо 46 престъпления с времеви период от 01.03.2019 до 27.07.2021г.

С оглед на изложените съображения и при спазване на всички изискуеми предпоставки и условия съгласно ЗЕЕЗА, окръжният съд основателно е уважил искането/молбата/ на германските съдебни власти за даване на съгласие да не се прилага принципа на особеността по отношение на лицето

И. Д. Т., поради което постановеното решение се явява правилно и законосъобразно и следва да се потвърди. Ето защо ПАС

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 71/18.04.2023г., постановено по ЧНД № 399/2023г. по описа на Окръжен съд- Пазарджик.

Решението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____